

Sahnenin Dışı

– mehmet-ali-- · 24 Kasım 2010

sahnenin dışı

anlaşılmaz felaketler gizli hep
ardında benliğimin
biterken gözlerimde yaşlar
ne gereği var ki hayıflanmanın?
karanlıklar ortasında kaybolurken
ne ki sahne gerisinde hep rolün
söversin yaşanmışlığına hiddetle
belki de bu denli hevesin
içi boş kocaman bir sıfıra düşer denk
yelken açmak mı?
ansızın kırılan zamana
ve tükenmeyen boşluğa inat
bırak içindeki zıtlığa kendini
aldırma geçen zaman olsun
unutturur taptığın mabetleri
bilmemen gerektiğini kavradığın vakit
serilir vücudun sonsuzluğa